

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 397. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139960068928/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Brorsön Past: Tondern, og: Nicolaus Brorsön Past. Bedstede. Da H. A. Brorson blev præst i Tønder 1729, og Nicolai Brorson blev forflyttet fra Bedsted 1735, må samlingen altså hidrøre fra tiden mellem disse to årstal. For at nå en nøjere tidsansættelse har Otzen henvist til, at der på foden af indholdsfortegnelsen står: *In Flensburg sind einige andere von H Hans Adolph Brorsöns Gesänge gedruckt, doch ohne sein vorwissen, daher selbige sehr vitieuse seyn sollen*, og man må give Otzen ret i, at denne bemærkning må være skreven, inden Brorson endnu selv havde ladet nogen af sine salmer trykke, altså inden hans første Tønderhefte — julesalmerne — udkom 1732.

Tidsgrænsen til modsat side får vi ved at lægge mærke til, hvordan Thuras og Falsters salmer er sammenstillet i K. Forrest står Thuras »Milde Gienløser«; så kommer de 3 af Falster, og først derefter følger den anden Thurasalme, »Naar skal da min Tiid faae Ende«. Det ser jo mærkværdigt ud, at de to af Thura på den måde er skilt fra hinanden. Men gåden løses, når vi får fat i det trykte hefte, der indeholder salmerne til biskop Thuras begravelse, »Et Guds Baras Christelige Misfornyelse med Verden«, 1731. Her ser vi, at det var disse 5 salmer, som blev sunget, og at de netop står i den rækkefølge, som de har i K: først »Milde Gienløser«, som dog ikke er aftrykt i heftet, hvor der blot står, at den skal synges »ved Liigets Ankomst«, derefter de 3 af Falster: »Naar Mennisket er tung og træts«, »Ach! hvo vilde ikke bytte«, »O GUD, naar jeg din Naades-gaver«, og »til Ud-gange endelig »Naar skal da min Tiid faae Ende«. Det er jo klart, at K, som har det hele i samme orden, her har overtaget, hvad begravelseshftet indholdt*), og dermed når vi frem til,

*) Det er et spørgsmål, om denne overtagelse er sket umiddelbart, eller der har været et mellemled. Nederst under indholdsfortegnelsen til K er der skrevet: *Wegen die Melodien lasse das Exemplar von den Ripischen gesängen mitgehen, ob aber die Noten accurat oder nicht, weiss ich nicht* (»For melodierne skyld lader [jeg] eksemplaret af Ribesalmerne gå med o. s. v.«). Det er uden tvivl dette eksemplar, der findes i samme pakke som K (fremsendt af P. Diderichsen): et manuskript med de 5 salmer fra Thuras begravelse i Ribe domkirke; ved de 4 findes der noter, der her angiver basstemmerne, vel som støtte for en organist (A. Arnholtz). Stærke grunde taler for, at K simpelthen har salmerne fra dette manuskript, som igen må have dem fra det trykte begravelseshfte. K og manuskriptet har nemlig flere særlige læsemåder — også fejl — til fælles, og begge har i Thuras »Naar skal da min Tiid faae Ende« en række enslydende afvigelser fra begravelseshftet, hvorved denne salme er ført tilbage til formen fra Thuras